

Bet. o. Forsl. t. Finanslov for 1907—08. § 6.

hængning af saadanne Billeder paa Statsbanernes Stationer og Holdepladser (i alt ca. 300), foreløbig i III Klasses Ventesale.

Det er Ministeriets Tanke, at Billederne Tid efter anden skiftes mellem Stationerne. Efter foreliggende Oplysninger vil Udgiften ved Anskaffelse og Op-hængning af Billeder i det angivne Omfang andrage ca. 15,000 Kr.

I Henhold hertil tillader jeg mig herved at anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for 1907—08 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 6 I. B. 6. (Fællesudgifter ved Driften).

Summen forhøjes med 15,000 Kr.

SVEND HØGSBRO.

G. Giødeseu,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

19) *Samme Konto.* Skrivelse fra Ministeren for offentlige Arbejder:

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 27. November 1906.

Iblandt de tilskadekomne ved Jernbaneulykken ved Gentofte i Juli Maaned 1897 fandtes blandt andet daværende Handelskommis i København, nu Arbejdsmand af Taastrup Sogn, Hans Peter Hansen, der ved den paagældende Lejlighed fik høje Skinneben brækket og derefter af den til Behandling af Erstatnings-spørgsmaal nedsatte Kommission erholdt en Erstatning en Gang for alle paa 500 Kr.

I et nu fremkommet Andragende har bemeldte Hans Peter Hansen imidlertid anholdt om, at der maa blive tilstaaet ham en aarlig Understøttelse, under Hensyn til, at han siden Gentofteulykken har lidt af en stadig tiltagende Nervesvækkelse, der i høj Grad forringer hans Arbejdsevne.

Gennem de derefter af den tidligere Formand i Gentoftekommissionen, fhv. Retsformand Madvig, anstillede vidtgaaende Undersøgelser er det tilfulde oplyst, at Andrageren før Ulykken ved Gentofte var et i enhver Henseende normalt udviklet Individ, medens han nu efter de samstemmende Udtalelser fra den ham behandelende Læge i Taastrup og Overlægen for Kommunehospitalets 6te Afdeling, hvor han paa Ministeriets Foranstaltning har været indlagt til Observation, lider af en aandelig Svækkelse samt af en funktionel Nervalidelse, der maa antages at virke betydeligt forringende paa hans Arbejdsevne. Det er endvidere i den af Overlægen for nævnte Afdeling over Sagen afgivne Erklæring udtalt, at Andrage-rens Sygdomssymptomer ere af en saadan Art, der jævnlig udvikler sig som Følge af Beskadigelser, især naar disse ere forbundne med stærk Sindsbevægelse, hvorfor der efter Overlægens Formening ikke er Grund til at betvivle, at Patientens Syg-domstilfælde skyldes Gentofteulykken, uanset at der ikke umiddelbart efter denne viste sig noget ydre Tegn paa Abnormitet.

Om det nu end — navnlig naar Hensyn tages til den lange Tid, der er forløben mellem den oftere omtalte Katastrophe og den nu fremkomne Begæring om Understøttelse — ikke kan anses for helt udelukket, at Andragerens Syg-domstilstand *kan* tilskrives andre mellemliggende Aarsager, maa det dog anses for sandsynligst, at Sygdommen skyldes Gentofteulykken, og Ministeriet finder derfor, at Billighed taler for, at der tilstaaes Andrageren en Understøttelse, idet den ham tidligere tillagte Erstatning kun blev ydet for den ham ved Benbrudet forvoldte Lidelse. Da Andrageren ikke er helt uarbejdsdygtig, maa man anse en Understøttelse af 250 Kr. aarlig for passende, og da Helbredelse ikke er ude-lukket, vil Andragerens fortsatte Nydelse af Understøttelsen være at betinge af, at han hvert Aar ved Lægeerklæring godtgør, at hans Arbejdsevne vedblivende er forringet.